

ČESKÁ REPUBLIKA
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Stanislava Balíka (soudce zpravodaj) a soudců Radovana Suchánka a Jiřího Zemánka ve věci vyloučení soudce Ústavního soudu Pavla Rychetského z projednávání ústavní stížnosti stěžovatele Tomáše Peciny, trvale bytem Slezská 56, Praha 2, zastoupeného JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1, vedené pod sp. zn. I. ÚS 275/14,

t a k t o :

Soudce Pavel Rychetský není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. I. ÚS 275/14.

Stěžovatel v řízení o ústavní stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2013, č. j. 14 Co 73/2013-75, podáním ze dne 4. 2. 2014, došlým Ústavnímu soudu téhož dne, vznesl námitku podjatosti směřující proti soudci Ústavního soudu Pavlu Rychetskému, jemuž byla tato věc přidělena jako soudci zpravodaji a jež napadla do I. senátu Ústavního soudu.

Domněnku podjatosti stěžovatel opřel o vyjádření soudce Pavla Rychetského na adresu jeho právního zástupce v souvislosti s případem soudního znalce Mgr. et Mgr. Michala Mazla. JUDr. Petr Kočí, Ph.D. v uvedené trestní věci vznesl jménem své klientky pochybnost o nepodjatosti jmenovaného soudního znalce, odůvodněnou, mimo jiné, zvláštním poměrem znalce k projednávané věci (trestný čin týkající se pravicového extremismu, neonacismu a antisemitismu) vzhledem k možnému původu znalce a možnému osobnímu vztahu k otázce šoa a německého nacionálního socialismu (další část námítky spočívala v tvrzení, že znalec je ve vztahu ekonomické závislosti na zadavateli znaleckého posudku, jakož i v tvrzení, že znalec je aktivním politikem, a tedy politickým konkurentem obžalované). Stěžovatel poukázal na to, že v lednu 2012 soudce Pavel Rychetský, ač jeho soud věc neprojednával, pro media prohlásil, že by dle

jeho názoru měl být JUDr. Petr Kočí, Ph.D., za to, že vznesl jménem své klientky uvedenou námitku podjatosti, „doživotně vyškrtnut ze seznamu advokátů“. Tento výrok dle přesvědčení stěžovatele svědčí o negativním vztahu, který soudce Pavel Rychetský vůči právnímu zástupci stěžovatele pociťuje a který by se dle něj nemohl nepromítnout do jeho rozhodování o předmětné ústavní stížnosti, pročež je namíste návrh, aby byl uvedený soudce Ústavního soudu z projednávání ústavní stížnosti vyloučen.

Soudce Pavel Rychetský ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedl, že se subjektivně necítí být ve věci podjatý, stěžovatele osobně nezná, nikdy nebyl v jiné jeho věci, vedené u Ústavního soudu, soudcem zpravodajem. Dále uvedl: „Stejně tak osobně neznám jeho advokáta Dr. Kočího, jehož výroky o židovském původu citovaného znalce jsem skutečně považoval a stále považuji za naprosto nehorázné“.

Podle ustanovení § 36 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, je soudce vyloučen z projednání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, účastníkům, vedlejším účastníkům nebo jejich zástupcům lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti.

II. senát Ústavního soudu, určený rozvrhem práce pro rozhodnutí o vyloučení soudce Pavla Rychetského (dále jen „senát Ústavního soudu“), vzal především v úvahu, že námitka podjatosti je odůvodňována tvrzeným negativním vztahem soudce Ústavního soudu ve vztahu k právnímu zástupci stěžovatele. Podjatost tohoto typu by mohla přicházet v úvahu toliko ve zcela výjimečném případě, který v souzené věci nenastal.

Soudce Pavel Rychetský předně v souvislosti se svým jmenováním soudcem Ústavního soudu složil podle čl. 85 Ústavy do rukou prezidenta České republiky slib tohoto znění: „Slibuji na svou čest a svědomí, že budu chránit neporušitelnost přirozených práv člověka a práv občana, řídit se ústavními zákony a rozhodovat podle svého nejlepšího přesvědčení nezávisle a nestranně.“ Lze presumovat, že každý soudce Ústavního soudu, který složil tento slib a jehož osobnostní integrita byla prověřována v souvislosti se jmenováním, je čestný, nezávislý a nestranný, a že by se tudíž v případě, že by se cítil být podjatý, v takovém smyslu i vyjádřil. V souzené věci je pak z tohoto zorného úhlu rozhodující již samo prohlášení soudce Pavla Rychetského, že se subjektivně podjatým být necítí, ba dokonce právního zástupce stěžovatele ani nezná. Stěžovatel nepřinesl žádná tvrzení ani důkazy o tom, že by se soudce Pavel Rychetský svému slibu soudce Ústavního soudu zpronevěřil.

Senát Ústavního soudu nepřistoupil na variantu, že v právnickém světě, kde se „málem všichni vzájemně znají“ by měl být „rozdíl mezi soudcem a odsouzeným pouze v tom, že soudce není v izolaci v soudní budově z trestu, ale kvůli tomu, že společnost ztratila víru ve slušnost a přeneseně v zásady právní etiky“ (srov. Balík, S. *Vybrané otázky právní etiky*, in: Zoufalý, V. (ed.), XIX. Karlovarské právní dny, Praha: Nakladatelství Leges 2011, s. 394).

Z vlastní rozhodovací činnosti je senátu Ústavního soudu známo nespočetně případů, kdy se soudce s právním zástupcem osobně znají a přitom v rámci řízení

postupují výhradně podle pravidel profesní etiky. V usnesení ze dne 6. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2894/08 tak například Ústavní soud uvedl, že „*jmenovaný soudce je sice angažován v některých oblastech činnosti ČAK, což automaticky neznamená, že by to zakládalo jeho podjatost vůči této právnické osobě...*“

Senát Ústavního soudu vzal dále v úvahu, že výroky, jejichž vyslovení je mezi právním zástupcem stěžovatele a soudcem Pavlem Rychetským nesporné, nebyly podle obsahu směřovány *ad personam*, ale *ad rem*, tedy ke druhu kárného opatření, jež mělo být dle názoru soudce Pavla Rychetského ve vztahu ke skutkové podstatě, projednávané v kárném řízení, uloženo. Jiná by pak byla jediné situace, měl-li by soudce Pavel Rychetský rozhodovat o případné ústavní stížnosti právního zástupce stěžovatele proti rozhodnutím, vydaným Českou advokátní komorou v kárném řízení, vedeném proti stěžovatelovu právnímu zástupci. O tento případ se však v nyní souzené věci nejedná.

Obiter dictum senát Ústavního soudu dodává, že mu není lhostejné, jak ubývá noblesy, která bývala tradičně spojována s příslušníky právnické obce a advokátního stavu zejména (srov. i Balík, S. *Che cosa è „Jiné právo“?*, in: Bobek- M. – Šimíček, V. (eds.), *Jiné právo literární*. Praha: Auditorium, 2011, s. 127-130). Jen stěží se pak obecně lze divit tomu, že některé excesy nezůstávají bez přiměřené odezvy.

Senát Ústavního soudu proto s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro vyloučení soudce Pavla Rychetského z projednávání věci vedené u Ústavního soudu pod sp. zn. I. ÚS 275/14.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2014

Stanislav Balík, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jarmila Hájková